

Comentariul 4: De ce este Partidul Comunist Chinez o forță împotriva universului

Cuvânt înainte

Chinezii dau mare importanță conceptului de „Tao”, sau „Cale”. În antichitate împărații brutali erau numiți „domnitori decăzuți, cărora le lipsește Calea”. Orice comportament care nu se conformează standardelor morale (noțiune reprezentată în limba chineză de caracterele *Dao De*, care înseamnă „Cale” și „Virtute”) era asociat unei persoane care „nu urmează principiile Căii”. Chiar și fermierii care se răsculau afixau bannere proclamând: „dobândiți Calea, în numele Cerului!”. Lao Zi¹ spunea despre „Tao”: „Este ceva misterios și complet, care a existat înaintea cerului și pământului. Tăcut, lipsit de formă, complet și imuabil. Trăind etern, pretutindeni în perfecțiune, este mama tuturor lucrurilor. Nu-i cunosc numele; îl numesc Calea”. Aceasta sugerează că lumea ia naștere din „Cale”.

În ultimul secol invazia subită a fantomei comunismului a creat o forță împotriva naturii și umanității, generând agonie și tragedie fără limite. În plus a adus civilizația în pragul distrugerii. Comițând tot felul de atrocități care încalcă Tao și care se opun Cerului și Pământului, a devenit o forță de o reavoință extremă îndreptată împotriva Universului.

„Omul urmează Pământul, Pământul urmează Cerul, Cerul urmează Calea, iar Calea urmează ce este natural”². În China antică oamenii credeau că omul trebuie să respecte Cerul, și credeau în armonizare și în coexistența dintre om și Cer. Omenirea se integrează cu Cerul și Pământul și între ele există o dependență mutuală. Calea universului nu se schimbă. Universul se mișcă în mod ordonat, urmând Calea. Pământul urmează schimbările Cerului, având patru anotimpuri distincte. Respectând Cerul și Pământul, omenirea se bucură de o viață armonioasă plină de mulțumiri și binecuvântări. Acestea se reflectă în expresia: „conjuncturi cerești favorabile, un loc favorabil pe Pământ și armonie între oameni”³. Conform gândirii chineze, astronomia, geografia, sistemul calendaristic, medicina, literatura și chiar structurile sociale urmează toate acest principiu.

Însă Partidul Comunist promovează conceptul „omului deasupra naturii” și „filozofia luptei”, sfidând Cerul, Pământul și natura. Mao Zedong spunea: „Bătălia împotriva Cerului, lupta împotriva Pământului și lupta cu umanitatea sunt bucurii nesfârșite”. Poate că pentru Partidul Comunist aceste lupte constituie cu adevărat un prilej de bucurie, dar oamenii au plătit costuri teribile de mari.

I. Lupta împotriva oamenilor și exterminarea naturii umane

Confundarea binelui și a răului și eliminarea umanității

Ființa umană este în primul rând o ființă naturală și în al doilea rând o ființă socială. „Oamenii sunt la naștere în mod natural buni”⁴, „toți oamenii au o inimă cu compasiune”⁵ sunt doar câteva dintre principiile călăuzitoare pe care ființele umane le aduc la naștere, principii care le permit să distingă ceea ce este drept față de ceea ce este greșit și binele față de rău. Însă pentru PCC ființele

¹ Lao Zi (cunoscut și sub numele de Lao Tzu, Li Er sau Li Dan), filozof chinez care a trăit în secolul 6 î.C. Se crede că este autorul cărții *Dao De Jing (Tao-Te Ching)*, cartea de bază a Taoismului

² *Dao De Jing*, Capitolul 25

³ Aceste expresii provin din *Mencius, Cartea a II-a*

⁴ *Trei versuri (San Zi Jing)*, text tradițional chinez de educație elementară

⁵ *Mencius, Cartea a VI-a*

umane sunt animale sau chiar mașini. Conform PCC, burghezia și proletariatul sunt doar forțe de natură materială.

Țelul PCC este controlarea oamenilor și transformarea lor treptată în brute rebele și revoluționare. Marx spunea: „Forțele de natură materială pot fi răsturnate numai prin forțe de natură materială”; „teoria devine și ea o forță de natură materială atunci când captează masele”⁶. Credea că întreaga istorie umană nu este altceva decât o continuă evoluție a naturii umane, că natura umană este de fapt natura de clasă, postulând astfel că nu există nimic inerent și înnăscut, ci totul este un produs al mediului. Pleda pentru ideea că ființa umană este un „om social”, nefiind de acord cu conceptul de „om natural”, concept postulat de Feuerbach. Lenin credea că marxismul nu poate fi generat în mod natural înăuntrul proletariatului, trebuind injectat din exterior. Lenin a încercat tot posibilul, dar n-a putut determina muncitorii să devieze de la lupta economică spre lupta politică pentru putere. Astfel și-a legat speranțele de „Teoria reflexelor condiționate” a laureatului premiului Nobel, Ivan Petrovich Pavlov. Lenin afirma că „această teorie are mare însemnătate pentru proletariatul din întreaga lume”. Trotsky⁷ a sperat chiar (în zadar) că reflexul condiționat ar putea schimba persoana nu numai din punct de vedere psihic, dar și fizic. Asemenea câinelui care salivează când aude clopotul la prânz, soldații, la auzul împușcăturilor, ar fi trebuit să se avânte curajoși, dedicându-și viața Partidului Comunist.

Din antichitate oamenii au crezut că recompensele vin în urma muncii și efortului. Prin muncă grea se poate dobândi o viață prosperă. Oamenii disprețuiau indolența și credeau că recoltarea beneficiilor fără muncă este imorală. După ce Partidul Comunist s-a răspândit ca o plagă în China, a încurajat în toate felurile drojdia societății și leneșii să împartă pământurile, să jefuiască proprietatea privată și să terorizeze bărbații și femeile. Toate acestea se făceau în mod public, în numele legii.

Toți știau că este bine să-i respecti pe cei în vârstă, să ai grijă de tineri și că este rău dacă nu arăți respect pentru bătrâni și profesori. Educația confucianistă antică avea două părți: *Xiao Xue* (Mica Învățătură) și *Da Xue* (Marea Învățătură). Educația *Xiao Xue* era destinată copiilor mai mici de 15 ani și era în principal concentrată pe chestiuni referitoare la curățenie, interacțiuni sociale și norme de etichetă (cum ar fi educația asupra igienei, comportamentului social și a modului de a vorbi, etc.) Educația *Da Xue* pune accentul pe virtute și dobândirea Căii⁸. În timpul campaniilor de critică lansate de PCC împotriva lui Lin Biao⁹ și Confucius și de denunțare a respectului față de profesori, Partidul a distrus toate standardele morale din mințile generațiilor tinere.

O zicală antică spune: „Dacă mi-a fost profesor, chiar pentru o zi, îl voi respecta toată viața ca pe propriul meu părinte”.

La 5 August 1966, Bian Zhongyun, o profesoară de la Liceul de Fete afiliat Universității Normale din Beijing a fost târâtă de studentele sale pe stradă, purtând pe cap o tichie imensă de om prost, hainele pătate cu cerneală neagră, cu o tablă neagră cu cuvinte de ocară atârnată de gât și bătând

⁶ Karl Marx, Contribuție la critica Filozofiei Dreptului a lui Hegel.

⁷ Leon Trotsky (1879-1940), teoretician comunist rus, istoric, și lider militar, fondatorul Armatei Roșii Ruse. A fost omorât la 22 August 1940 în Mexico City de agenți ai lui Stalin

⁸ Potrivit celor spuse de Zhu Xi sau Chu Hsi (1130-1200), cunoscut și ca Zhu-zi sau Chu-tzu, cărturar neo-confucianist din timpul dinastiei Song, „Mica Învățătură” se ocupă de comportamentul adecvat, în timp ce „Marea Învățătură” expune principiile care stau la baza acestor comportamente. Sursa: *Conversațiile secrete ale Maestrului Zhu (Zhu Zi Yu Lei)*, Volumul 7 (*Prima Învățătură*)

⁹ Lin Biao (1907-1971), unul din liderii seniori ai PCC, a funcționat sub Mao Zedong în calitate de membru al Biroului Politic al Chinei, vicepreședinte (1958) și Ministru al Apărării (1959). Lin este privit ca arhitectul Marii Revoluții Culturale Chineze. Din 1966 Lin a fost desemnat ca succesorul lui Mao însă din 1970 începe să nu mai fie văzut cu ochi buni. Comuniștii au afirmat că simțind că i se apropie „demascarea”, Lin s-a implicat într-o tentativă de răsturnare și că a încercat să fugă în URSS o dată ce pretinsul complot a eșuat. A murit într-un accident de avion în Mongolia, în drum spre Rusia

într-o ladă de gunoi în mijlocul studenților. A fost îngenunchiată, bătută cu un par în care erau înfipite cuie, iar pe ea s-a turnat chiar apă clocotită. A murit în urma torturii.

Directoarea liceului afiliat Universității din Beijing a fost forțată de studenți să bată într-un lighean spart și să strige: „Sunt un element rău”. A fost tunsă în bătaie de joc pentru a o umili. A fost lovită în cap, până când i-au țâșnit șiroaie de sânge, în timp era forțată să se târască pe jos.

Orice om gândește că este bine să fii curat și că este rău să fii murdar. Dar PCC promovează imaginea corpului murdar și a mâinilor cu multe bătăături. Partidul gândește că este bine ca „mâinile să-ți fie murdare și picioarele năclăite de bălegar de vacă”¹⁰. Astfel de oameni erau considerați cei mai revoluționari, cei care trebuiau să urmeze o universitate, care trebuiau primiți în Partid și promovați, și care în cele din urmă puteau deveni lideri de Partid.

Umanitatea a progresat datorită acumulării de cunoștințe, dar sub dominația PCC acest lucru era considerat ceva rău. Intelectualii erau încadrați în categoria a noua de stricăciune – cei mai răi, pe o scală de la 1 la 9. Li se ordona să învețe de la analfabeți și trebuiau „reeducați” de țărani săraci, pentru a fi reformați și a începe o viață nouă. În cursul „reeducării” intelectualilor, profesori de la Universitatea Tsinghua au fost exilați pe Insula Crapulului din Nanchang în provincia Jiangxi. Chistosomiaza¹¹ era o boală atât de răspândită în zona aceea, încât chiar și un lagăr de muncă inițial construit acolo a fost până la urmă mutat. La contactul cu apa râului, profesorii erau imediat contaminați, dezvoltând boli de ficat și pierzându-și astfel puterea de muncă și viață.

La instigarea fostului premier chinez Zhou Enlai, Partidul Comunist Cambogian (Khmerii Roșii) a pornit una dintre cele mai brutale persecuții împotriva intelectualilor. Cei care-și păstrau gândirea independentă erau supuși reformelor și exterminării atât din punct de vedere spiritual cât și fizic. În perioada 1975 – 1978 au fost omorâți 25% din populația Cambogiei. Unii au fost uciși doar pentru că aveau urme de ochelari pe nas.

După victoria Partidului Comunist Cambogian din 1975, Pol Pot a început în mod prematur instaurarea „socialismului” – numit „un paradis în societatea umană” – fără diferențe între clase, fără diviziuni între sat și oraș, fără monedă și fără comerț. În final chiar familia a fost dezbinată și înlocuită cu „echipa de lucru” (echipele de lucru erau separate pe sexe). Erau cu toții forțați să muncească și să mănânce împreună și să poarte aceeași uniformă neagră de revoluționar sau de militar. Soții și soțiile nu se puteau întâlni decât o singură dată pe săptămână, cu aprobare.

Partidul Comunist pretinde că nu se teme nici de Cer și nici de Pământ, încercând cu aroganță să reformeze Cerul și Pământul. Este o totală ignorare a elementelor și forțelor corecte ale Universului. În perioada studenției la Hunan, Mao Zedong scria :

„În decursul istoriei toate națiunile au avut mari revoluții. Vechiul este spălat și lucrurile sunt impregnate cu nou; au apărut schimbări mari, fiind implicate viața și moartea, succesul și ruina. Este echivalentul distrugerii universului. Distrugerea nu este una finală, și nu există nici un dubiu că distrugerea de aici va reprezenta naștere în cealaltă parte. Anticipăm cu toții o astfel de distrugere, pentru că prin distrugerea vechiului univers creăm unul nou. Nu va fi mai bun decât vechiul univers?!”

Afecțiunea este o emoție umană naturală. Afecțiunea între soț și soție, între copii, părinți, prieteni și cea existentă în societate este normală. Prin campanii politice neîntrerupte PCC a transformat

¹⁰ Din Discursurile lui Mao Zedong la Forumul de Literatură și Artă din Yan'an”

¹¹ Chistosomiaza este o boală cauzată de viermi paraziți. Infecția apare la contactul cu o apă curgătoare contaminată. Simptomele comune includ febră, frisoane, tuse și dureri ale mușchilor. În cazuri mai serioase boala poate cauza deteriorarea ficatului, a intestinelor, a plămânilor și a vezicii, iar în cazuri rare apoplexie, paralizie sau inflamarea măduvei spinării

oamenii în lupi, sau în animale chiar mai feroce și crude decât lupii. Nici chiar cel mai feroce tigru nu-și mănâncă puii. Dar sub conducerea PCC, raportarea părinților de către copii și invers, sau demascările reciproce ale soților și soțiilor au devenit practici comune. În mod frecvent se ajungea la renunțarea la relațiile de familie.

Într-o școală elementară din Beijing pe la mijlocul anilor '60, în timp ce-i învăța pe copii caracterele chinezești, o profesoară a pus din greșeală unul lângă celălalt cuvintele „socialism” și „a cădea”. Elevii au raportat-o. Urmarea? Profesoara a fost criticată zilnic și palmuită de elevii băieți. Fiica sa a rupt relațiile cu ea. Ori de câte ori „lupta” se intensifica, fiica ei ridica în ședințe politice chestiunea „noi poziții a mamei în luptele de clasă”. La câțiva ani după această întâmplare, singura muncă prestată de profesoară în școală era curățenia - inclusiv spălarea toaletelor.

Oamenii care au trecut prin Revoluția Culturală n-ar trebui s-o uite niciodată pe Zhang Zhixin, care a fost trimisă la închisoare pentru că a criticat eșecul lui Mao Zedong în realizarea Marelui Salt Înainte. În mod repetat era dezbrăcată de gardieni, care îi legau mâinile la spate și o aruncau în celule cu prizonieri bărbați, pentru a fi violată în grup de deținuți. Până la urmă a înnebunit. Gardienii s-au temut că în semn de protest, va striga slogane când va fi executată. Așa că i-au pus capul pe o cărămidă și i-au tăiat traheea fără nici un fel de anestezie.

În ultimii ani, în persecuția declanșată împotriva practicantilor Falun Gong, PCC continuă să folosească aceleași metode de incitare la ură și instigare la violență.

Partidul Comunist suprimă natura virtuoaasă a ființei umane și promovează, încurajează și folosește partea malefică a oamenilor pentru a-și întări conducerea. În urma campaniilor sale repetate, oamenii cu conștiință sunt forțați să tacă de teama violenței. Partidul Comunist a distrus în mod sistematic standardele morale universale, în încercarea de demolare completă a conceptelor de bine și rău, de onoare și rușine, valori păstrate de omenire din antichitate.

Maleficul care transcende Legea Generării Mutuale și a Inhibiției Reciproce

Lao Zi spunea :

„ Sub Cer toți pot vedea frumusețea ca frumusețe doar pentru că există urâtenie.
Toți pot cunoaște binele ca bine doar pentru că există răul.
Prin urmare a avea și a nu avea apar împreună.
Ceea ce este dificil și ceea ce este ușor se completează reciproc.
Ceea ce este lung și ceea ce este scurt sunt în contrast reciproc.
Ceea ce este înalt și ceea ce este coborât stau unul pe celălalt.
Vocea și sunetul se armonizează reciproc;
Fața și spatele urmează unul după celălalt.”¹²

Spus mai simplu în lumea umană există Legea Generării Mutuale și a Inhibiției Reciproce. Nu numai oamenii sunt împărțiți în buni și răi; binele și răul coexistă în aceeași persoană.

Dao Zhi, un idol al bandiților din China antică, le spunea celor care îl urmau că: „bandiții trebuie și ei să urmeze Calea”. A mers mai departe și a postulat că a fi bandit implică faptul că trebuie să fii „onorabil, curajos, drept, înțelept și binevoitor”. Înseamnă că nici măcar un bandit nu poate face orice îi trece prin cap, ci trebuie și el să urmeze anumite reguli.

¹² *Dao De Jing*, Capitolul 2.

În istoria PCC, viclenia, înșelăciunea și trădarea au fost aplicate fără jenă. De exemplu ceea ce bandiții respectă cel mai mult este „dreptatea”. Chiar locul de împărțire a prăzii se numește la ei „Sala Dreptății, unde se împarte prada”. Dar „tovarășii” din PCC se demască și se acuză reciproc ori de câte ori se ivește vreo criză. Uneori chiar aduc învinuiri false pentru a-i băga la fund pe ceilalți, adăugând și insulte la nedreptățile comise.

Exemplul generalului Peng Dehuai este ilustrativ. Mao Zedong, care la origine era țăran, știa prea bine că era imposibil să produci 130.000 *jin* de grâu la un *mu* de pământ¹³ și că tot ceea ce spunea Peng era adevărat. De asemenea știa că Peng nu intenționa să-i ia puterea; în plus Peng îi salvase de câteva ori viața - de exemplu în timpul războiului dintre PCC și Kuomintang (KMT), când Peng, cu numai 20.000 de soldați, se luptase cu cei 200.000 de soldați conduși de Hu Zongnan. Cu toate acestea în momentul în care Peng și-a exprimat dezacordul față de Mao Zedong, acesta a avut o explozie de furie și a aruncat imediat la gunoi poemul pe care îl scrisese pentru a-l omagia pe Peng:

„Cine îndrăznește să înainteze călare cu spada scoasă –
numai generalul nostru Peng!”

Mao Zedong era hotărât să-l omoare pe Peng, în ciuda nobleței de care acesta a dat dovadă când i-a salvat viața.

PCC mai degrabă ucide cu brutalitate decât să guverneze cu bunăvoință; își persecută proprii membri, neținând seamă de colegialitate și de loialitatea personală. Face troc cu teritoriul Chinei, acționând cu lașitate. PCC s-a opus credințelor drepte, fiind lipsit de înțelepciune. Lansează campanii de masă - ceea ce contravine modului în care ar trebui să fie administrată înțelept o națiune. Rezumând toate acestea, PCC a mers atât de departe încât a abandonat inclusiv standardul moral minim conform căruia „chiar și bandiții trebuie să urmeze Calea”. Ticăloșia sa a trecut mult dincolo de Legea Generării Mutuale și a Inhibiției Reciproce, existentă în Univers. PCC este în opoziție totală cu natura și umanitatea, scopul său fiind confundarea criteriilor binelui și răului și răsturnarea legii Universului. Aroganța sa nestăpânită a atins apogeul și este condamnată la un colaps deplin.

II. Lupta cu Pământul violează legile naturii, producând dezastre nesfârșite

Extinderea luptei de clasă asupra naturii

Jin Xunhua a absolvit promoția 1968 al Liceului nr. 2 din Wusong, Școala Medie din Shanghai, fiind membru al Comitetului Permanent al Gărzilor Roșii ale Școlii Medii din Shanghai. În Martie 1969 a fost trimis la țară, în provincia Heilongjiang, pentru reeducare. Pe 15 August 1969 o viitură năprasnică venită de pe versantul munților a inundat rapid terenul de pe malul fluviului Shuang. Jin s-a aruncat în curentul puternic pentru a recupera doi stâlpi electrici care aparțineau echipei sale de producție și care erau duși de ape. Din această cauză s-a înecat.

Acestea sunt doar două dintre însemnările jurnalului¹⁴ său, făcute cu scurt timp înaintea accidentului:

4 iulie:

¹³ „*jin*” este o unitate chinezească pentru măsurarea greutateii. 1 *jin* = 0.5 kg; „*mu*” este o unitate chinezească pentru măsurarea suprafețelor de teren 1 *mu* = 0.165 acri

¹⁴ Tradus de traducător

Încep să simt severitatea și intensitatea luptei de clasă în zona rurală. În calitatea mea de membru al Gărzilor Roșii ale președintelui Mao sunt pregătit să lupt direct împotriva forțelor reacționare, având ca armă invincibilă Gândirea lui Mao Zedong. Sunt hotărât să fac asta chiar dacă va trebui să-mi sacrific viața. Voi lupta, voi lupta cu toate puterile mele pentru a consolida dictatura proletariatului.

19 iulie:

Dușmanii de clasă din brigada de producție sunt încă aroganți. Tinerii educați au venit în mediul rural tocmai pentru a participa la cele trei mișcări revoluționare majore. Prima și cea mai însemnată este lupta de clasă. Ar trebui să ne bazăm pe clasa săracă și pe cea a țăranimii mici și mijlocii, să mobilizăm masele și să suprimăm aroganța inamicilor. Noi, tineretul educat, ar trebui să ridicăm mereu mărețele stindarde ale gândirii lui Mao Zedong, să nu uităm niciodată lupta de clasă și să nu uităm niciodată dictatura proletariatului.

Jin s-a dus la țară cu gândul de a se lupta cu Cerul și Pământul și pentru a reforma umanitatea. Jurnalele sale arată că mintea îi era plină de „lupte”. Extinsese ideea „luptei cu omul” la lupta cu Cerul și Pământul, pierzându-și în cele din urmă viața pentru acest lucru. Jin este un caz tipic al filozofiei acestei lupte – a devenit victima acesteia.

Engels spunea că libertatea este recunoașterea inevitabilului. Mao Zedong a mers mai departe adăugând: „și o reformare a lumii”. Această ultimă schimbare a dezvăluit total viziunea PCC în ceea ce privește lumea – intenția de modificare a acesteia. „Inevitabilul” înțeles de comuniști este materia din afara orizontului lor și „modelul” al cărui origine este dincolo de puterea lor de înțelegere. Ei cred că natura și umanitatea pot fi „cucerite” mobilizând conștiința umană subiectivă pentru a înțelege legi obiective. În efortul lor de a schimba natura, comuniștii au creat haos în cele două proiecte-pilot: Rusia și China.

Cântecele militante din timpul Marelui Salt Înainte demonstrează aroganța și stupiditatea PCC : „Să facem munții să se încline și râurile să se dea la o parte”; „Nu există nici Împăratul de Jad în Ceruri nici Regele Dragonilor pe Pământ. Împăratul de Jad și Regele Dragonilor sunt eu. Ordon Celor Trei Munți și Celor Cinci Trecători să se dea în lături, pentru că iată, sosesc!”¹⁵

Și într-adevăr Partidul Comunist sosise! Și o dată cu el a sosit distrugerea echilibrului naturii și a lumii, care inițial era plină de armonie.

Distrugerea naturii: PCC va recolta ce a semănat

Cu politica sa agrară, în care cerealele au cea mai mare importanță, PCC a convertit după bunul său plac mari suprafețe montane sau de deal și pășune în terenuri arabile și a secat râuri și lacuri, transformându-le în terenuri agricole. Care a fost rezultatul? PCC a pretins că producția de cereale din 1952 a depășit-o pe cea din perioada naționalistă, dar ce n-a spus Partidul este faptul că până în 1972 producția totală de cereale în China n-a depășit producția din timpul domniei pașnice a lui Qianlong - din dinastia Qing. Chiar în zilele noastre producția medie de cereale a Chinei pe cap de locuitor este mult în urma celei din perioada dinastiei Qing. Este cam o treime comparată cu cea din perioada dinastiei Song, când producția agricolă a fost cea mai mare din istoria Chinei.

¹⁵ Atât Împăratul de Jad, cât și Regele Dragon sunt figuri ale mitologiei chineze. Împăratul de Jad, numit pe vremuri Augustul Personaj de Jad și neoficial de copii și oamenii obișnuiți Bunicul din Ceruri, este Conducătorul Cerului, fiind printre cei mai importanți zei din Panteonul Taoist Chinez. Regele Dragon este Conducătorul Divin al celor 4 Mări. Fiecare mare, corespunzând câte unui punct cardinal este guvernată de către un Rege Dragon. Regii Dragon trăiesc în palate de cristal, păziți de soldați creveți și de generali crabii. În afară de guvernarea vieții acvatice, Regii Dragon controlează norii și ploaia. Se spune că Regele Dragon al Mării de Est ar avea cel mai mare teritoriu

Tăierea în masă a copacilor, secarea râurilor și umplerea lacurilor a determinat o deteriorare drastică a ecologiei în China. În zilele noastre ecosistemul Chinei este în pragul colapsului. Asanarea fluviilor Hai și Galben, precum și poluarea fluviilor Huai și Yangtze au stricat echilibrul fragil de care depinde supraviețuirea națiunii chineze. Atunci când au dispărut pășunile din Gansu, Qinghai, Mongolia Interioară și Xinjiang, câmpiile centrale au început să fie bătute tot mai des de furtuni de nisip.

În anii '50 sub conducerea „experților” sovietici, PCC a construit sistemul hidroenergetic Sanmenxia pe Fluviul Galben. În prezent acest sistem generează o putere comparabilă cu cea a unei centrale construite pe un fluviu de mărime medie, cu toate că Fluviul Galben este al doilea ca mărime din China. Pentru a înrăutăți lucrurile, sistemul a cauzat o acumulare de mâl și nisip în amonte, înălțând albia fluviului. Din această cauză, chiar și o ridicare moderată a nivelului apelor provoacă pierderi enorme, atât în vieți cât și în bunuri, de ambele părți ale fluviului. În cazul revărsării fluviului Wei în 2003 fluxul maxim a fost numai 3700 m³/sec - ceea ce se întâmplă frecvent, o dată la fiecare 3 – 5 ani. Cu toate acestea inundația a cauzat un dezastru fără precedent în ultimii 50 de ani. În localitatea Zhumadian (provincia Henan) fuseseră construite o mulțime de rezervoare de capacitate mare. În 1975 digurile acestor rezervoare au cedat pe rând. În mai puțin de două ore, 60.000 de oameni s-au înecat, numărul total al victimelor ridicându-se la 200.000.

PCC își continuă actele nesăbuite de distrugere în China. Digul celor Trei Trecători de pe fluviul Yangtze și proiectul de transfer al apei din Sud în Nord sunt încercări ale Partidului de a modifica ecosistemele naturale, cu investiții de sute de miliarde de dolari. Asta lăsând la o parte proiectele de mărime mică și medie din cadrul „bătăliei cu Pământul”. Mai mult, în interiorul PCC a fost sugerată la un moment dat folosirea unei bombe atomice pentru a crea o trecătoare în platoul Qinghai-Tibet, pentru a modifica mediul natural din vestul Chinei. Cu toate că aroganța PCC și disprețul acestuia pentru Pământ au șocat întreaga lume, ele nu sunt surprinzătoare.

În hexagramele (Ba Gua) din *Cartea Schimbărilor*, strămoșii Chinei considerau că Cerul este *Qian* sau creator și îl venerau ca pe cerescul „Tao”. Considerau că Pământul este *Kun* – receptor - și respectau virtuțile receptive.

Kun, hexagrama care succede *Qian* este explicată în *Cartea Schimbărilor*: „fiind în hexagrama *Kun*, natura Pământului este de a se extinde și a reacționa. În conformitate cu aceasta, persoanele superioare conduc și susțin toate lucrurile cu virtuți generoase”.

Comentariile confucianiste la *Cartea Schimbărilor*¹⁶ spun: „Generozitatea *Kun* este perfectă - dă naște tuturor ființelor”; „*Kun* este cel mai moale, dar în mișcare este ferm. Este cel mai puțin mișcător, dar în natură este drept. Urmând, își obține stăpânul, dar își păstrează totuși natura și în acest fel tolerează. Conține toate lucrurile și este strălucit în transformările sale. Aceasta este calea lui *Kun* – docilitatea sa, suportând Cerul și mișcându-se o dată cu timpul.”

În mod clar, numai cu virtuțile receptive ale Mamei Pământ - blândețea, nemișcarea și anduranța sa în a urma Cerul – se pot menține toate lucrurile, ele putând astfel înflori pe Pământ. *Cartea Schimbărilor* ne învață atitudinea corectă față de cerescul „Tao” și față de virtuțile Pământului: să urmăm Cerul, să-i fim fideli Pământului și să respectăm natura.

Însă PCC încalcă principiile *Qian* and *Kun*, promovând „bătălia cu Cerul și lupta cu Pământul”. A jefuit resursele Pământului după bunul plac. În final va fi în mod inevitabil pedepsit de Cer, de Pământ și de Legea Naturii.

¹⁶ *I Ching-ul Complet*, tradus de Alfred Huang. Rochester, VT: Tradiții Interioare (1998)

III. Lupta contra Cerului, suprimarea credinței și respingerea credinței în Dumnezeu

Cum poate înțelege o ființă limitată infinitatea spațio-temporală?

Fiul lui Einstein, Edward, l-a întrebat într-o zi pe tatăl său de ce este atât de renumit. Einstein a răspuns, arătând spre un gândac orb care mergea pe o minge din piele și spunându-i că acesta nu știe că traiectoria pe care se târăște este curbă, dar „Einstein știe acest lucru”. Răspunsul lui Einstein are implicații adânci. Un proverb chinezesc exprimă ceva similar: „Nu cunoști adevărata față a muntelui Lu, tocmai pentru că te afli pe el”. Pentru a înțelege un sistem, trebuie să ieșim din el, pentru a-l observa. Însă folosind noțiuni limitate pentru a observa spațio-temporalitatea nelimitată a universului, omenirea nu va putea înțelege niciodată compoziția completă a universului, așa că universul va rămâne pentru totdeauna un mister pentru omenire.

Tărâmul pe care știința nu-l poate traversa aparține spiritualității sau metafizicii, care țin în mod natural de tărâmul „credinței”.

Credința - o activitate mentală care implică experiență și înțelegerea vieții, a spațiului, timpului și a universului - se află într-un tărâm dincolo de cel pe care-l poate administra un partid politic. „Dați Cezarului ce este al Cezarului și lui Dumnezeu ceea ce este al lui Dumnezeu”¹⁷. Totuși, bazându-se pe o înțelegere absurdă și demnă de milă a universului și a vieții, PCC numește tot ceea ce este în afara teoriilor sale „superstiții” și îi supune pe cei care cred în Dumnezeu la spălare pe creier și convertire. Cei care n-au dorit să-și schimbe credința au fost vătămați și chiar omorâți.

Adevărații oameni de știință au o viziune foarte largă asupra universului și nu vor nega nelimitatul „necunoscut” din cauza noțiunilor personale limitate. Renumitul om de știință Newton în lucrarea sa fundamentală *Principiile Matematicii*, publicată în 1678, a explicat în detaliu principiile mecanicii, ale formării fluxului, ale mișcărilor planetelor și a calculat mișcările sistemului solar. Newton, un expert de o asemenea eminență a spus în repetate rânduri că, în carte, oferă mai mult o descriere a fenomenelor de suprafață și că în nici un caz nu îndrăznește să vorbească despre adevăratul motiv pentru care Dumnezeu a creat universul. În cea de-a doua ediție a *Principiilor Matematicii*, exprimându-și credința, Newton scria: „Acest sistem foarte frumos alcătuit din Soare, planete și comete nu poate fi creat decât la îndemnul și sub comanda unei ființe inteligente și puternice [...] La fel cum un orb nu are noțiunea culorilor, nici noi nu avem idee de modul în care atotînțeleptul Dumnezeu percepe și înțelege toate lucrurile”.

Lăsând la o parte chestiuni ca aceea a existenței paradisurilor cerești care transcend spatio-temporalitatea în care ne aflăm și întrebări cum ar fi aceea dacă cei care caută Calea se pot întoarce la originea lor divină și la adevărul lor sine - putem fi de acord cu un lucru: cei care urmează o credință dreaptă cred în relația causală conform căreia „bine faci, bine găsești, rău faci, rău găsești”. Credința dreaptă joacă un rol deosebit de important în menținerea moralității umane la un anumit nivel. De la Aristotel la Einstein, mulți au crezut în existența unei legi care domnește în univers. Omenirea nu s-a oprit niciodată din cercetarea adevărului universului prin diferite metode. De ce n-am accepta că - pe lângă explorarea științifică - religia, credința și cultivarea sunt și ele căi diferite prin care se poate ajunge la descoperirea adevărului universal?

PCC distruge dreapta credință a umanității

De-a lungul istoriei toate națiunile au crezut în Dumnezeu. Tocmai datorită credinței în Dumnezeu și în causalitatea karmică a binelui și a răului, se puteau oamenii auto-controla și reușeau să mențină standardul moral social necesar. Pe întreg Pământul, în toate vremurile, religiile ortodoxe din vest, Confucianismul, Buddhismul și Taoismul din Est, i-au învățat pe

¹⁷ Biblia, Matei, 22:21

oameni că adevărata fericire este împletită cu credința în Dumnezeu, cu venerarea Cerului, cu a fi bun cu ceilalți, cu a fi mulțumit cu ce ai, a fi recunoscător pentru binele făcut de cineva, și a răsplăti bunătatea.

O premiză călăuzitoare a comunismului a fost ateismul – credința conform căreia n-ar exista nici Buddha, nici Tao, nici vieți anterioare sau viitoare și nici retribuție causală. De aceea comuniștii din diferite țări le-au spus săracilor și lumpen-proletarilor¹⁸ că n-au nevoie să creadă în Dumnezeu, că nu trebuie să plătească pentru ceea ce fac, că nu trebuie să accepte Legea și că se pot comporta după placul inimii. Le-au mai spus că se pot folosi de viclenie și violență pentru a acumula averi.

În China antică împărații, considerați a fi de noblețe supremă, se plasau pe ei înșiși sub Cer, autonomindu-se fii ai Cerului. Controlați și stăpâniți de „voința Cerului”, din când în când emiteau edicte imperiale pentru a se auto-învinui și a-și exprima căința în fața Cerului. Însă comuniștii și-au asumat rolul de reprezentanți ai voinței Cerului. Nefiind constrânși de legi și chipurile nici de Cer, fac ce vor. Drept rezultat, au creat iaduri după iaduri pe Pământ.

Marx - patriarhul comunismului - credea că religia este opiumul spiritual al oamenilor. Se temea de credința oamenilor în divinitate și Dumnezeu și se temea că ei vor refuza să accepte comunismul din cauza acestei credințe.

Chiar primul capitol al cărții *Dialectica Naturii* a lui Engels conține o critică la adresa lui Mendeleev și a grupului său de studiu al misticismului. Engels susținea că tot ceea ce a existat în timpul și înaintea Evului Mediu trebuia să-și justifice existența în fața rațiunii umane. Făcând această remarcă se considera pe sine și pe Marx judecători. Mihail Bakunin, anarhist și prieten al lui Marx, comenta despre Marx în felul următor: „În fața oamenilor părea Dumnezeu. Nu tolera nici un alt Dumnezeu în afara propriei sale persoane. Dorea ca oamenii să-l venereze ca pe Dumnezeu și să-i adreseze omagii, ca unui idol. În caz contrar îi ataca verbal sau îi persecuta”.

Credința tradițională ortodoxă constituie un obstacol natural în calea aroganței comuniste.

PCC și-a pierdut complet autocontrolul în timpul persecuției sălbatice a religiei. În timpul Revoluției Culturale au fost demolate numeroase temple și moschei iar pe străzi au fost organizate procesiuni în care mulți călugării erau umiliți. În Tibet au fost deteriorate 90% din temple. Chiar și azi PCC continuă persecuția religioasă, întemnițând zeci de mii de creștini independenți. Gong Pinmei, preot catolic din Shanghai, a fost închis de PCC peste 30 de ani. A ajuns în Statele Unite în anii '80. Înainte de a muri, la peste 90 de ani, a lăsat în urmă o dorință: „Mutați-mi mormântul la Shanghai atunci când PCC nu va mai conduce China”. În cei peste 30 de ani de pușcărie în regim de izolare la care a fost supus din cauza credinței, PCC a făcut numeroase presiuni asupra lui Gong Pinmei, pentru a-l determina să renunțe la credință și să accepte conducerea „Bisericii Patriotice” fondate de PCC¹⁹ în schimbul eliberării.

Interzicerea, de către PCC în ultimii ani, a școlii Falun Gong ai cărei practicanți susțin principiul „Adevăr, Compașiune, Toleranță” este o extindere a doctrinei PCC de „luptă împotriva Cerului”, și o consecință inevitabilă a menținerii controlului forțat, împotriva voinței oamenilor.

¹⁸ Lumpen proletariat, în traducere aproximativă muncitori din mahala. Acest termen este folosit pentru a identifica clasele paria, elementele degenerate sau subterane, care alcătuiesc un segment al populației centrelor industriale. Segmentul include cerșetori, prostituate, gangsteri, tâlhari, escroci, criminali mărunți, vagabonzi, șomeri cronici sau persoane care nu pot fi angajate, persoane date afară din industrie, tot felul de elemente declasate sau degenerate. Termenul a fost inventat de Marx în *Lupta claselor în Franța*, 1848-1850

¹⁹ „Biserica Patriotică” (sau „Comitetul Patriotic”), zisă și a „Celor Trei” este o creație a PCC. „Cele Trei” se referă la trei principii de: „guvernare proprie, susținere proprie și propagare proprie” Biserica Patriotică cere creștinilor chinezi să rupă legăturile cu creștinii din afara Chinei. Biserica Patriotică controlează toate bisericile oficiale din China. Bisericile care nu s-au alăturat Bisericii Patriotice a „Celor Trei” sunt interzise. Liderii și credincioșii bisericilor independente sunt persecutați și deseori condamnați la închisoare

Comuniștii, atei, încearcă să devieze și să restrângă credința oamenilor în Dumnezeu; ei găsesc bucurie în lupta împotriva Cerului. Absurditatea lor nu poate fi descrisă în cuvinte; adjective precum „arogantă” sau „sfidătoare” nu pot descrie nici măcar o fărâmă din această absurditate.

Concluzii

Comunismul a eșuat de fapt în întreaga lume. Jiang Zemin, un fost lider al ultimului regim comunist major din lume a declarat următoarele în fața unui corespondent al *Washington Post* (martie 2001): „Când eram tânăr, credeam că foarte curând va veni comunismul, dar acum nu mai înclin să cred asta”²⁰. În prezent cei care cred cu adevărat în comunism sunt o raritate.

Mișcarea comunistă este sortită eșecului din moment ce încalcă legea Universului și merge împotriva Cerului. O astfel de forță anti-universală va fi în mod sigur pedepsită de voința Cerului și de Divinitate.

Deși PCC a trecut de crize prin schimbarea frecventă a aparențelor sale, agățându-se de ultimele sale șiretenii disperate, destinul său inevitabil este clar pentru toată lumea. Lepădându-și măștile ademenitoare una câte una, PCC își dezvăluie adevărata natură: lăcomia, brutalitatea, nerușinarea, răutatea și opoziția față de univers. Dar continuă să controleze mintea oamenilor, să deformeze etica umană, ruinând astfel moralitatea umană, pacea și progresul.

Vastul univers poartă incontestabila voință a Cerului, care poate fi de asemenea numită voința divină sau legea și puterea naturii. Umanitatea va avea un viitor numai dacă va respecta voința Cerului, dacă va urma cursul natural, dacă va observa legea Universului și dacă va iubi toate ființele aflate sub Cer.

Note:

[1] Lao Zi (cunoscut și sub numele de Lao Tzu, Li Er sau Li Dan), filozof chinez care a trăit în secolul 6 î.C. Se crede că este autorul cărții *Dao De Jing (Tao-Te Ching)*, cartea de bază a Taoismului.

[2] *Dao De Jing*, Capitolul 25.

[3] Aceste expresii provin din *Mencius, Cartea a II-a*

[4] *Trei versuri (San Zi Jing)*, text tradițional chinez de educație elementară.

[5] *Mencius, Cartea a VI-a*.

[6] *Karl Marx, Contribuție la critica Filozofiei Dreptului a lui Hegel*.

[7] Leon Trotsky (1879-1940), teoretician comunist rus, istoric, și lider militar, fondatorul Armatei Roșii Ruse. A fost omorât la 22 August 1940 în Mexico City de agenți ai lui Stalin.

[8] Potrivit celor spuse de Zhu Xi sau Chu Hsi (1130-1200), cunoscut și ca Zhu-zi sau Chu-tzu, cărturar neo-confucianist din timpul dinastiei Song, „Mica Învățătură” se ocupă de

²⁰ John Pomfret. „Jiang Zemin a avertizat Statele Unite – liderul Chinei spune că tranzacțiile cu arme către Taiwan îndeamnă la acumulări.” *Washington Post*, 24 Martie, 2001

comportamentul adecvat, în timp ce „Marea Învățătură” expune principiile care stau la baza acestor comportamente. Sursa: *Conversațiile secrete ale Maestrului Zhu (Zhu Zi Yu Lei), Volumul 7 (Prima Învățătură)*.

[9] Lin Biao (1907-1971), unul din liderii seniori ai PCC, a funcționat sub Mao Zedong în calitate de membru al Biroului Politic al Chinei, vicepreședinte (1958) și Ministru al Apărării (1959). Lin este privit ca arhitectul Marii Revoluții Culturale Chineze. Din 1966 Lin a fost desemnat ca succesorul lui Mao Zedong însă din 1970 începe să nu mai fie văzut cu ochi buni. Comuniștii au afirmat că simțind că i se apropie „demascarea”, Lin s-a implicat într-o tentativă de răsturnare și că a încercat să fugă în URSS o dată ce pretinsul complot a eșuat. A murit într-un accident de avion în Mongolia, în drum spre Rusia.

[10] Din „Discursurile lui Mao Zedong la Forumul de Literatură și Artă din Yan'an” (1942)

[11] Chistosomiaza este o boală cauzată de viermi paraziți. Infecția apare la contactul cu o apă curgătoare contaminată. Simptomele comune includ febră, frisoane, tuse și dureri ale mușchilor. În cazuri mai serioase boala poate cauza deteriorarea ficatului, a intestinelor, a plămânilor și a vezicii, iar în cazuri rare apoplexie, paralizie sau inflamarea măduvei spinării.

[12] *Dao De Jing*, Capitolul 2.

[13] „jin” este o unitate chinezească pentru măsurarea greutateii. 1 jin = 0.5 kg; „mu” este o unitate chinezească pentru măsurarea suprafețelor de teren 1 mu = 0.165 acri.

[14] Tradus de traducător

[15] Atât Împăratul de Jad, cât și Regele Dragon sunt figuri ale mitologiei chineze. Împăratul de Jad, numit pe vremuri Augustul Personaj de Jad și neoficial de copii și oamenii obișnuiți Bunicul din Ceruri, este Conducătorul Cerului, fiind printre cei mai importanți zei din Panteonul Taoist Chinez. Regele Dragon este Conducătorul Divin al celor 4 Mări. Fiecare mare, corespunzând câte unui punct cardinal este guvernată de către un Rege Dragon. Regii Dragon trăiesc în palate de cristal, păziți de soldați creveți și de generali crabii. În afară de guvernarea vieții acvatice, Regii Dragon controlează norii și ploaia. Se spune că Regele Dragon al Mării de Est ar avea cel mai mare teritoriu.

[16] *I Ching-ul Complet*, tradus de Alfred Huang. Rochester, VT: Tradiții Interioare (1998).

[17] *Biblia*, Matei, 22:21.

[18] Lumpen proletariat, în traducere aproximativă muncitori din mahala. Acest termen este folosit pentru a identifica clasele paria, elementele degenerate sau subterane, care alcătuiesc un segment al populației centrelor industriale. Segmentul include cerșetori, prostituate, gangsteri, tâlhari, escroci, criminali mărunți, vagabonzi, șomeri cronici sau persoane care nu pot fi angajate, persoane date afară din industrie, tot felul de elemente declassate sau degenerate. Termenul a fost inventat de Marx în *Lupta claselor în Franța*, 1848-1850.

[19] „Biserica Patriotică” (sau „Comitetul Patriotic”), zisă și a „Celor Trei” este o creație a PCC. „Cele Trei” se referă la trei principii de: „guvernare proprie, susținere proprie și propagare proprie” Biserica Patriotică cere creștinilor chinezi să rupă legăturile cu creștinii din afara Chinei. Biserica Patriotică controlează toate bisericile oficiale din China. Bisericile care nu s-au alăturat Bisericii Patriotice a „Celor Trei” sunt interzise. Liderii și credincioșii bisericilor independente sunt persecutați și deseori condamnați la închisoare.

[20] John Pomfret. „Jiang Zemin a avertizat Statele Unite – liderul Chinei spune că tranzacțiile cu arme către Taiwan îndeamnă la acumulări.” Washington Post, 24 Martie, 2001